

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

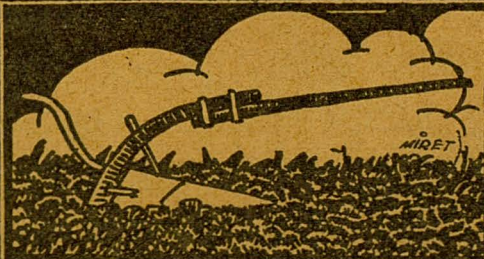
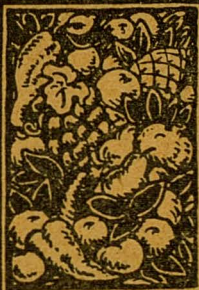
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del
Departament d'Agricultura de la
Mancomunitat de Catalunya

Any X

20 de Setembre de 1926

Núm. 18

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SURIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SURIA (Catalunya)

No vulgheu pagar més car un producte
estranger quan podeu trobar-lo del país,
reunint immillorables condicions per a
l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola
per a 1926, que és lliurada gratuïtament
a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS, A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consolat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu, a APARTAT N.º 891, BARCELONA

ALTHEIN

PINSO MELASSAT SEC

PER A TOTA MENA DE
BESTIAR - RENDEIX LA
MAJOR UTILITAT EN
L'ENGREIX I LA PRO-
DUCCIÓ DE LA LLET

ALTHEIN

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA», que reme-
tem gratis.

Vallès Germans

Massini, 79 - Sans - Barcelona

OBRES
D'AGRICULTURA
DE TOTES CLASSES

Llibreria Catalònia

Plaça Catalunya, 17

Remetem mostra de 100 grams
OCCYSOL contra lliurament
de 50 cèntims en segells de correu.
Cal agregar 30 cts. més si hom de-
sitja lliurament certificat.

NO MES **HERBES** ALS
PASSEIGS, AVINGUDES,
CAMINS, JARDINS, ETC.,

AMB L'ÚS DE

OCCYSOL

Producte, nom i marca registrats
GRAN DESTRUCTOR DE LA VEGETACIÓ INÚTIL

Remesa gratuïta de fullet

Agent general de venda

Manuel Caze

Rbla. Catalunya, 66 - Barcelona

BON N.º 12 A títol de pro-
paganda sola-
ment, totes les comandes d'OCCYSOL que
vinguin acompanyades d'aquest Bon dis-
frutaran d'un **DESCOMpte DE 10 %** sobre
els preus corrents de venda.

Nom i cognom:

Professió:

Direcció i n.º:

Població:

Província:

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

Algunes de les obres d'Agricultura en francès de venda a la llibreria Catalònia, 17, Plaça Catalunya, 17

AUTOR	TÍTOL	PAGINES	PREU
Levéque	Ce que tot agriculteur doit savoir	357	5'00 Ptes.
Guillin	Analyses Agricoles	420	6'00 "
Bussard	Arboriculture Fruitière	520	7'50 "
Volteiller	Aviculture	328	10'00 Fr.
Volteiller	Aviculture. Les races de volailles	284	5'00 Ptes.
Chenevard	Alimentation Rationnelle des Volailles	131	1'50 "
Rodillon	Guide Pratique de la Basse-Cour Moderne	127	2'00 "
Rey	La culture Rénératrice du Blé	211	1'75 "
Boullanger	Malterie, Brasserie	352	10'00 Fr.
Lesse	Chasse, Elevage et Piégeage	447	7'50 Ptes.
Diffloth	Zootéchnie, Chèvres, Porcs, Lapins	432	6'00 "
André	Chimie Agricole (2 Vols.)	460	12'00 "
Rolet	Les conserves de Fruits	455	7'50 "
Bussard	Culture Potagère, et culture Maraichère	524	7'50 "
Guichard	Microbiologie du Distillateur	392	7'50 "
Guichard	Chimie du Distillateur	408	7'50 "
Boullanger	Distillerie Agricole et industrielle (2 Vols.)	405	15'00 "
Cuniasse	Memorial du distillateur Liqueuriste	297	15'00 Fr.
Garola	Engrais, La Pratique de la Fumure	352	10'00 Ptes.
Petit	Les Engrais en Horticulture	274	5'00 "
Gillet	Nouvelle Flore Française	781	13'80 Fr.
Jumelle	Les Huiles Végétales	496	7'50 Ptes.
Martin	Laiterie	400	6'00 "
Rolet	Industries Annexes de la Laiterie	368	5'00 "
Corvez	Manuel du Laitier-Crémier	304	6'00 "
Perrin	Guide Pratique pour L'Analyse du lait	344	2'00 "
Diffloth	Zootéchnie, Races Bovines	464	7'50 "
Larbaletrier	Vaches Laitières	339	3'50 "
Devaux	L'Éleveur de Lapins	461	4'00 Fr.
Charon	Lapins Lapereaux & Cie.	302	5'00 "
Coupan	Machines de Culture	476	7'50 Ptes.
Coupan	Machines de Récolte	508	7'50 "
Kayser	Microbiologie, Appliquée à la transformation des produits Agricoles	390	10'00 "
Ammann	Meunerie, Boulangerie	527	7'50 "
Diffloth	Zootéchnie, Moutons	424	6'00 "
Rolet	Plantes à Parfums et plantes Aromatiques	432	6'00 "
Jumelle	Plantes acondiments-Plantes Medicinales	119	1'75 "
Lemaire	Les Ruches, Choix et Amenagement	111	2'00 "
Lemaire	Les Habitants de la ruche	125	1'50 "
Auscher	L'Art de Decouvrir les sources et de les capter	350	5'00 "
Wery	Viticulture et Vinicole	148	3'75 "
Saillard	Betterave et sucrerie de Betterave (2 Vols.)	588	12'50 "
Pacottet	Vins de Champagne et vins Mousseux	420	6'00 "
Pacottet	Viticulture	553	7'50 "
Pacottet	Vinification	463	15'00 Fr.
Vermorel	Utilisation des sous-produits de la vigne et du vin	155	2'75 Ptes.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any Pessetes 9 -- Fora: Pessetes 10 -- Estranger: Pessetes 11

Número solt: Pessetes 0,50

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Agricultura i Indústria, per *G. Bofill*. — Sobre el conreu del blat, per *Joan Armengol*. — La nova llei sobre els vins, per *V. Vilà i Cahú*. — Els po'ls de l'aviram, per *M. Cabré*. — Les ortigues tèxtils, per *Ramon Capdevila*. — L'embalatge dels ous per incubar, per *A. Richelet*. — Fabricació casolana de suc de raïm, per *A. Elies*. — Notes i Comentaris. — Noticiari. — Informacions comercials, per *Lluís Mursà*. — Consultori, per *R. S.*

Agricultura i Indústria

A la pàgina titulada «Producció i tècnica» de *La Publicitat* aparegué el 31 del juliol passat un article en el qual un senyor, que es signa amb la inicial V, tempta de demostrar que Espanya és un país més industrial que agrícola. Pel senyor V, l'afirmació corrent que Espanya és un país agrícola, és un tòpic vulgar. A Espanya l'agricultura està molt endarrerida, i l'activitat industrial no troba gairebé cap protecció per part de l'Estat. Comptant bé, rectificant un xic les estadístiques, el senyor V arriba a la conclusió que el valor de la producció industrial és superior al de la producció agrícola i la diferència seria encara major per poc que l'Estat ajudés els pobres industrials concedint-los un xic de protecció aranzelària.

El mateix passa a Catalunya.

El senyor V arriba a les següents xifres finals que demostren la seva asserció :

Valor de la producció agrícola espanyola	9.201.000.000
Valor de la producció industrial espanyola	10.431.000.000
<i>Total</i>	19.631.000.000
Valor de la producció agrícola catalana... ..	919.000.000
Valor de la producció industrial catalana	5.219.000.000
<i>Total</i>	6.138.000.000

El valor total de la producció industrial espanyola és, doncs, de 15 650.000.000 pessetes i el de la producció agrícola de 10.120.000.000 pessetes.

La conclusió del senyor V és la següent :

«Des del punt de vista general espanyol no és exacte, doncs, l'apreciar Espanya com a centre productor agrícola únicament. El rendiment industrial és superior a l'agrícola.

En quant a Catalunya, la proporció és molt més exagerada en favor de la indústria. Aproximadament, si l'agricultura catalana representa el 2,7 per 100 de l'economia espanyola, la indústria de Catalunya representa el 13,5 per 100. O sia, cinc vegades més.»

Té raó el senyor V sostenint aquesta tesi?

La nostra modesta opinió és contrària a la tesi del senyor V. És cosa sabuda que les estadístiques s'estiren i s'arroncen a gust de cadascú ; precisament és aquest el defecte i el perill de les estadístiques, amb les quals una persona eixerida pot demostrar, si li plau, que el blanc és negre. És això el que fa el senyor V. Quantes són les produccions incloses en el grup industrial que tenen com a base una matèria d'origen agrícola? Moltíssimes. Les indústries de l'alimentació (farines, pastes, sucre, licors, cafè, xocolates, etc.), dels teixits (cotó, llana, seda, etc.), de la fusta, del cuir, químiques, etc., etc. utilitzen productes agrícoles.

Entre les indústries químiques hi ha, per exemple, la del tartrà, i la de l'àcid cítric ; d'on surt la primera matèria?

Els teixits es fan amb llana, amb seda, amb cotó ; d'on surten aquestes primeres matèries?

D'on surt el blat per fer les farines i les pastes ; l'alcohol per fer els licors, d'on surt la cervesa, d'on surt la fusta, la cel·lulosa i d'on surten un nombre infinit d'altres productes que utilitza la indústria?

Aquestes senzilles preguntes van encaminades a demostrar que no tot el que hom compta com a valor d'un producte industrial ho és efectivament. En el teixit de seda posat a la venda per l'industrial hi ha evidentment una part molt important de valor afegida per la indústria ; però hi ha també el valor inicial seda *grège* que és produït pel pagès.

En la farina hi ha un valor afegit per l'industrial, però hi ha també, i en proporció preponderant, el valor del blat que ha estat creat pel pagès.

El mateix passa en moltes altres indústries. Això vol dir que en calcular, com fa el senyor V, el valor de la producció industrial d'un país, cal tenir en compte solament el què és veritablement valor

creat o afegit per la indústria als productes que són netament agrícoles.

Fent el càlcul d'aquesta manera, les xifres del senyor V canviarien completament; fortíssimes reduccions sofririen els valors de la producció de les indústries dels teixits, de la fusta, de la cel·lulosa, químiques i, sobretot, les de l'alimentació; i aleshores, les conclusions del senyor V serien potser molt diferents.

Però al senyor V. volem fer una altra observació. Encara que els càlculs que fa fossin exactes, que nosaltres ens equivoquéssim completament, pensi el senyor V que l'única cosa *sòlida, segura, forta i ben nacional* a la nostra terra és l'agricultura. La nostra principal indústria, la dels teixits, que produeix, segons ens diu, per valor de quasi 3.000 milions de pessetes, viu amb primeres matèries estrangeres i en cas d'un conflicte internacional—que no és impossible amb l'esperit feixista que domina avui a certs països—hauria de plegar. El que ens salvaria aleshores seria aquella agricultura tan endarrerida.

En conclusió, doncs, cal, quan hom vol fer aquesta mena de comparacions, que les faci honestament, que no afegeixi arbitràriament del costat que li convé i en tregui de l'altre, com fa el senyor V, qui no content en considerar com valor industrial el dels productes agrícoles que donen lloc a indústria—n'hem recordat uns quants—suma a les indústries la mineria, quan en la mineria hi ha una part a voltes considerable de valor en la primera matèria, valor que és independent en absolut de la indústria.

Que el senyor V faci el compte d'una altra manera, i aleshores ens entendrem. D'un costat que posi el valor de la primera matèria d'origen agrícola utilitzada per la indústria—i aquest valor el doni a l'agricultura—i de l'altre, la part de valor que en la transformació la indústria hi afegeix, i aquest augment el doni a la indústria. Faci aleshores la suma i veurem el què en resulta.

I li diem això perquè ben sovint, com passa en el cas de la farina, la indústria afegeix un valor petit en comparació amb el valor de la primera matèria, i és molt còmode aleshores de donar a la indústria el què no li pertany. En la farina hi ha el preu del blat i aquest evidentment no s'ha d'atribuir a la indústria.

I, per últim, hem de fer notar que aquestes polèmiques de si la indústria i de si l'agricultura tenen una finalitat que tots coneixem: augmentar els aranzels.

Els industrials ho van conseguint admirablement. Però cal que no exagerin. Una política furiosament proteccionista pot portar represàlies. Si els altres països no poden enviar-nos llurs productes,

no voldran que els enviem els nostres. I ja sap el senyor V que els nostres són productes agrícoles, car els industrials—que no estan endarrerits, veritat?—no exporten res. I si els agricultors no exporten, no tenen diners, i si no tenen diners, no compren productes industrials.

I aleshores ja ens dirà el senyor V què faria la nostra indústria amb tota la seva protecció.

Els que tenim dos dits de front sabem que avui la nostra indústria necessita protecció i desitgem per patriotisme—per patriotisme de cor—que li sigui acordada. El que ja no volem, per interès nostre i per interès nacional, és que aquesta protecció esdevingui una barreira infranquejable que tanqui la nostra frontera als productes estrangers i es converteixi en un premi a l'industrial incapaç que només sap produir car i dolent. Premi que li permet de tenir auto, mentre nosaltres hem d'accontentar-nos de la modesta i incòmoda tartana.

G. BOFILL

Sobre el conreu del blat

TRAMETO a AGRICULTURA un assaig de resultats de comptabilitat durant els dos anys, 1925 i 1926, com a col·laboració als treballs dels senyors Pané, de Guissona, i Sabater, de Figueres, que han tractat dels resultats econòmics del conreu del blat a la nostra terra.

En la memòria de l'any 1925 de l'Estació de Viticultura i Enologia de Vilafranca, el Director, senyor Mestre, fa sobre aquest conreu unes interessants consideracions. Les traduïm en part perquè són molt d'actualitat i perquè, no cal dir, que exposen millor el que pensem.

«Va ésser l'any 1925 favorable a una bona producció perquè les pluges, encara que no molt abundoses varen caure amb oportunitat: això afegit a la fixació d'un preu mínim va ésser el motiu d'un saldo econòmic favorable a aquest conreu. Però no succeeix el mateix generalment en aquesta zona, on per raó del règim de conreu dominant se sembren superfícies petites. Sabut és que l'única manera de produir blat econòmicament, consisteix en fer bones treballades de preparació, en escollir les millors varietats de llavors, en emprar adobs apropiats, utilitzar màquines sembradores, segadores i batedores i

durant el període vegetatiu donar treballades superficials com es fa pèr altres conreus en què les plantes estan en línies. Donada la divisió de la propietat en les zones vitícoles de Catalunya i el sistema de parceria aquí emprat, que fa la tal divisió de fet encara més accentuada, per ésser una mateixa finca distribuïda en molts lots, sols la cooperació podria resoldre el problema de la compra i ús de les modernes màquines de conreu citades.»

El senyor Mestre ens sembla que vé a dir que, actualment, el conreu del blat tant pot ésser econòmic com no, degut als mètodes de conreu avui aquí existents, però que si es modifiquessin, segurament esdevindria ben econòmic. Nosaltres, fins ara, així ho havem cregut.

Els resultats que donarem són proporcionats a una hectàrea; no obstant, el terreny sembrat no hi arribava pas, però feta la reducció a hectàrees les dades seran molt més clares d'entendre:

<i>Blat 1925</i>	<i>Per hectàrea</i>
Despeses	1.769,85
Ingressos... ..	1.751,35
Pèrdua	18,50
	1.769,85 1.769,85

No cal repetir els conceptes o comptes de les despeses i dels ingressos, ùn per un, per tal com són idèntics als de 1926.

<i>Blat 1926</i>	<i>També per hect.</i>
Preparar la terra	1.78,50
Sembrar	237,80
Adob que deixà el conreu anterior	185,15
Llavor	55,55
Adobs químics	240,35
Segar	151,10
Batre	374,05
Generals: diversos	29,60
Segur pedregades	37,—
Interès de la terra	74,85
Interès del capital	34,70
Amortització eines	18,—
	Despeses 1.616,65

Rebudes: per 2. 470,22 kgs. de blat 23,70 ptes.

Els 55 kgs.	1.064,45
Palla i boll	285,20
Pèrdua	267,—
	1.616,65

S'observarà que la pèrdua d'aquest any, 1926, és més grossa, degut a la diferència del preu del blat (26,50 ptes. els 55 quilograms any 1925, i 23,70 ptes. ídem, íd., en 1926) i de la palla (3,75 ptes. per 40 quilograms, 1925, i 3 ptes. enguany).

Com s'explica la pèrdua en aquest conreu (i en altres i tot de què algunes vegades ha tractat la revista) en terres portades per agricultors no gaire rics? Al nostre entendre, de la següent manera: el pagès esmerça en el conreu quantitats de pessetes que ha de satisfer palpablement, comptant-les i trincant-les; però n'hi ha d'altres que no les han de satisfer d'una manera directa: les referents al seu treball, les que l'agricultor es guanya treballant per ell. L'agricultor es troba que els dies que ha treballat per ell, ha tret un jornal més baix que el que generalment es cotitza en qualsevol localitat.

Com que això no pot durar (i no dura, per tal com són molt rars els agricultors que visquin exclusivament de les terres que conreen), a l'agricultor, no li queda cap més recurs que anar a jornal per ajudar-se a viure i a suportar les pèrdues que té, quan treballa per ell, puix guanya més quan va a jornal. I va a jornal, moltes vegades, d'una indústria per ajudar al conreu de les seves terres, de l'Agricultura!

Es aquesta, la d'anar a jornal, una solució veritable?

JOAN ARMENGOL

La nova llei sobre els vins

VIII

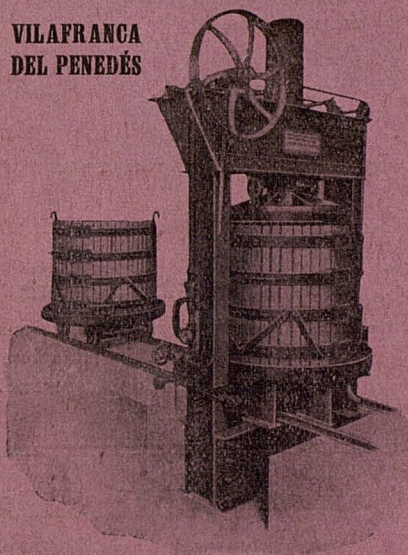
La nova llei de vins estableix la declaració de collites en els seus articles 25 i 26, en els quals diu que s'haurà de presentar una declaració a les alcaldies — per tot el mes de novembre o desembre, segons la comarca —, en la qual consti la quantitat, en hectolitres, del most i misteles que hagin elaborat, i la seva graduació, així com l'estoc que de cada classe en tingui en existència de l'any o anys anteriors. En les misteles s'haurà de declarar el remuntatge alcohòlic.

Amb aquestes dades, les alcaldies formaran un quadro en el qual constarà el nom dels colliters, quantitats i indicació dels productes. Aquest quadro s'haurà d'exposar a la Casa de la Vila, en un lloc que permeti la fàcil consulta.

Manca, però, establir les guies de circulació, mitjà essencial per

Societat Enològica del Penedès, S. A.

VILAFRANCA
DEL PENEDÈS

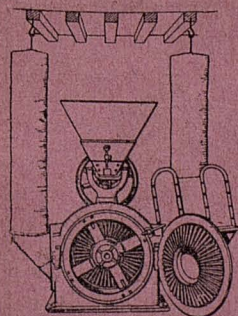

*Sucursals a Reus, Criptana
i Xerez de la Frontera / /*

Trepitjadors : Premses
Bombes i Tota classe de
maquinària vinícola : Mo-
tors i transmissions : Man-
gueres, ressorts i aixetes
Material per a botilleria

*DEMANEU: Estudis,
Projectes i Pressupostos*

Prensa hidràulica «Atlas»
Aparells d'anàlisis de vins
Productes enològics :
Adobs : Sulfats i sofres

Molino Triturador "El Campeón Universal"

Patents d'invenció núms. 84.698 i 91.267

per a tota classe de grans, palles, despulles i altres matèries

El molí triturador «El Campeón Universal» és l'únic que no produeix pols, i que pot treballar sense canvi en la direcció de-
sitjada. Està proveït de dues mànegues d'aspiració i per això ni
s'escalfa ni la mouturació sofreix minves.

El construeixo de quatre tamanyes per proporcionar els tipus
que poden necessitar des del més petit industrial o ramader al
més gran industrial.

Producció en farina de morenc per a pinsos, de 150 a 1.000
quilos per hora.

Únic constructor i venedor que els instal·la i cobra un cop po-
sats en marxa i després d'haver-se obtingut el resultat convingut.

Finor i gruix de la mouturació desitjada

MARCO TORRAS. — Riereta, 15 i Aurora, 11
Telèfon 1201 A - BARCELONA

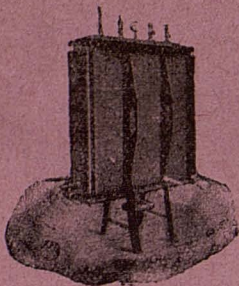
Basculas

Arques per a Cabals

Pibernat

PARLAMENT-9-11-BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

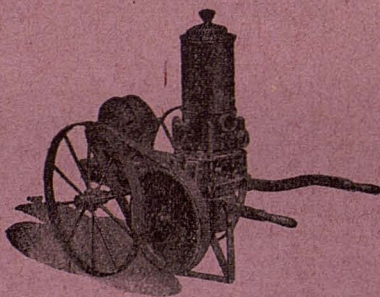
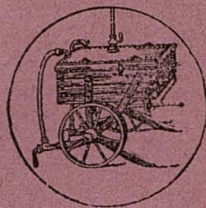
PASTORITZADOR
sistema DEPATY
de Paris.

El millor i
més econò-
mic. Tot l'in-
terior a la
vista.

FILTRE PINEL

El millor fil-
tre per a vins,
el més acre-
ditat, de ma-
jor rendi-
ment i perfeccionat.

Mànegues per a filtres, etc.

BOMBES DAUBRON, de Paris

Filtres auto-rentadors, instal·lacions
de caves i bodegues, instal·lacions
per a la clarificació dels vins pel
fred, etc., etc.

Representant: **Pere Sans**
Lleona, 13, entresol **Barcelona**

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

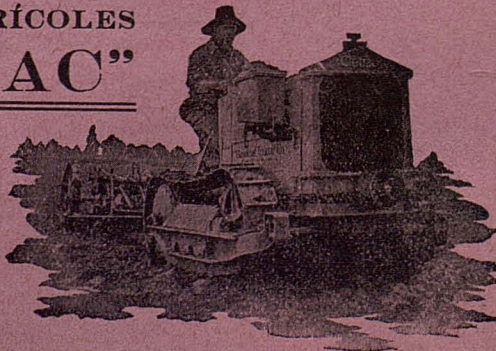
Reconeguts pels tècnics
com els de major rendi-
ment i de més utilitat per
a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i
amant dels seus interessos
que desitgi augmentar consi-
derablement el producte de
ses finques, deu enterar-se
dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites
propietats
Pessetes: 7.000

*Aparells complementaris de totes classes i
marques, a preus considerablement reduïts*

Demanar catàlegs i proves al re-
presentant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

a la depuració dels vins, perquè reuneixin aquests les degudes garanties de puresa, per a evitar el frau i la falsificació, per a donar facilitats a la inspecció, per saber com es consumeix el vi, on es consumeix i en quina quantitat, i per saber si hi ha o no excés de producció, defecte de consum, i, sobre tot, si es falsifica vi, en quina escala i on i com es falsifica.

L'impost que pagava l'esperit de vi queda augmentat en 10 pessetes per hectolitre, i haurà de pagar-ne d'ara endavant 80 en comptes de les 70 que pagava. L'alcohol industrial, que en pagava 100 per hectolitre, en pagará 110.

Aquest augment fou degut a que Hisenda no permetia augmentar les devolucions a l'exportació, si per altre costat no cobrava la diferència que representava.

Els exportadors cobraran 95 pessetes per hectolitre d'esperit emprat en la cria i preparació de llurs brous, en compte de les 70 que percebien, segons les condicions següents :

Per als vins secs que s'exportin de més de 13 graus i fins als 23 graus centesimals, s'establiran 10 tipus en escala gradual, a comptar des dels 14 graus centesimals coberts, amb opció des d'un litre fins a 10, com a màxim, per hectolitre, i reintegrament de tantes vegades 0,95 pessetes per igual unitat, com litres s'acreditin en cada tipus per a la devolució.

Per als vins dolços que s'exportin, des de dos graus Baumé, amb opció a igual tipus numèric de devolució i regulat en la forma corresponent.

Queda una mica fluix el procediment per a fer efectives les multes i disposicions que la nova llei assenyala als contraventors, car segons l'article 44, «els Governadors civils hauran d'aplicar les multes i penalitats expressades en l'article 41, i exigir el seu compliment en la forma i terminis establerts per a casos semblants de la seva jurisdicció en l'Estatut provincial, podent qualsevol entitat interessada elevar recurs de queixa al Ministeri de la Governació, si el procediment no fos rigorosament observat i als efectes que puguin correspondre i resolucions oportunes dels Ministeris cridats a adoptar-les».

Segons l'article 43, «les resolucions dels Governadors seran fermes quan la penalitat imposada no excedeixi de 500 pessetes ; si excedís, podran recórrer, en alçada de dita resolució, els denunciants i denunciats, al Ministeri de la Governació, el qual podrà escoltar els centres que correspongui per a resoldre, després d'oportuns informes, en el termini de 15 dies».

En la Memòria que la Comissió tècnica havia redactat, es proposava la creació d'unes juntes provincials vitivinícoles, integrades per un vinyater, un comerciant en vins i un enginyer del servei agronòmic, les quals haurien estat les encarregades d'imposar les sancions als contraventors.

Aquesta és, a grans trets, la nova llei, amb les seves coses bones, mitjanes i dolentes, que els vinyaters han de procurar que siguin respectades les unes, millorades les altres i que desapareguin les dolentes, la qual cosa obtindran si s'arriben a convèncer que són ells sols i amb llur propi esforç, els que han de resoldre la crisi del vi.

Cai, però, no ferse la illusió de que és suficient una llei feta com cai, perquè la crisi del vi desaparegui en absolut. Sense això no es pot resoldre, però amb això tampoc n'hi ha prou.

L'Estat pot fer-hi molt, i s'ha de procurar que faci tot el que pugui, però els vinyaters també han de fer allò que els pertoca.

Cal recaptar del Govern que reformi la llei de vins ; que els interessos pagesos no siguin tractats en un pla d'inferioritat, i que frueixin de les mateixes consideracions que d'altres menys importants en quantitat ; que intensifiqui l'ensenyament i faciliti el crèdit agrícola ; que tingui en compte la producció de vi, en concertar tractats comercials ; que faciliti els transports ; orienti, protegeixi ; tot això pot fer-ho l'Estat i cal procurar que ho faci, però ell no pot anar a una producció econòmica i orientada ; a la venda del vi, fent desaparèixer intermediaris, acaparadors i comerciants, a una organització cooperativa ; ell no pot, resumint, anar a molts detalls que cal resoldre perquè la solució de la crisi del vi sigui un fet positiu.

V. VILA I CAHUÉ

Els polls de l'aviram

LES nostres pageses bé prou que saben (les que se'n preocupen) com és difícil de fer desaparèixer els polls que viuen paràsits sobre la pell de les aus domèstiques. La dificultat essencial amb els mètodes corrents consisteix en les plomes, que ofereixen un element protector per a la conservació dels paràsits.

Estudiant la teràpia amb tota generalitat trobem quatre mètodes principals per al combat de la malura. Dels quatre mètodes sols sa-

bríem a consciència recomanar-ne dos, aplicables segons l'edat de l'animal, que exposarem juntament amb els altres.

Cal primer tenir present que el pretendre extingir una invasió d'acàrids com els polls solament a base de tractar un per un tots els animals infestats, és un absurd. Cal fer, ensems, una intensa desinfecció dels llocs on l'aviram sol sojornar, car en tots ells pot haver-hi els polls o els seus ous i no en treuríem res de molestar l'animal fent desaparèixer tots els paràsits que duu al damunt, si al cap de cinc minuts ja pot tornar a arreplegar-ne de nous, parents dels difunts. Per a desinfectar, és bo de fer una primera ruixa de petroli o aiguarràs ben polvoritzats, sobre tot a les barres dels galliners. Al cap de mitja hora d'aquesta ruixa, cal fer una bona encalcinada a tot el local.

Tornant als procediments per a combatre el mal en si, hem dit que els podríem agrupar en quatre divisions.

1.ª Polvoritzacions a base de pòlvors de piretre, de tabac, barreges amb sofre, etc., etc. Les considerem, encara que el remei sigui d'un alt poder insecticida, poc pràctiques, per tal com l'au tot seguit de ben polvoritzada, en deixar-la, s'espolsa, i de les plomes li cauen els pòlvors medicamentosos.

2.ª Fregues a base de sabons piretrosos o quitransos o bé amb llards i greixos. Recomanem com eficaç per als pollets que encara no són vestits una bona untada amb llard.

3.ª Banys líquids, sulfurosos. És procediment força molest. Cal tenir molt de compte en no mullar el cap de l'au. No sabríem recomanar-lo gaire.

4.ª Fumigacions a base de gasos o vapors; gairebé sols s'empren els d'àcid sulfurós (cremar llucet o sofre) o formol; amb molta més freqüència el primer.

Per això cal preparar un caixó de fusta que tingui una tapa mòbil i que ajusti bé, per la qual s'hi ficarà l'au que es vol netejar de paràsits. Cal que en una de les parets del caixó hi hagi un forat pel qual l'au pugui treure el cap, lliurant-la així de morir asfíxiada, i en l'altra part hi deu entrar un tub per on vingui el gas desinfectant que prové d'un fornec que pot improvisar-se molt fàcilment.

Amb cinc minuts n'hi ha prou per a lliurar de polls l'animal que es desinfecta. Cal untar-li el cap amb petroli, perquè els polls fugen del cos, i trobarien un bon refugi en el cap, que surt fora del caixó.

Les ortigues tèxtils

No és cap sensacional descobriment d'última hora ni tan solament un dels *kolossals* invents alemanys del temps de guerra. Els europeus, que molt sovint ens adonem tard de les coses, vàrem aprendre cap a la fi del segle XVI — ja fa uns quants dies — per mediació d'aquells formidables marins i ilustrats industrials que eren els holandesos, que les ortigues, que solament els suposàvem una valor ínfima, car les principals aplicacions que hom els assignava eren medicinals, comestibles o punitòries, tenien, a més, una utilitat no sospitada, la d'ésser aptes per a produir fibres tèxtils.

Diu que els bons burgesos d'Holanda i Seelanda, cap a la darrereria del segle XVI restaren meravellats d'unes teles molt fines i delicades que els seus ardits vaixells (els primers del món en temps de l'almirall Ruyter) els portaven de les llunyes mars de la Xina i de la Malàsia. Aquestes teles semblaven de seda, però no eren de seda, segons conten els analistes de l'època. Aquestes teles eren teixides amb fils del rami, nom que hem vingut a donar a mantres varietats exòtiques d'ortigues, precisament les de més alta qualitat tèxtil, i el conreu de les quals era seguit de temps antiquíssim a Java i a la Xina meridional. Va fer-se una mica de soroll, es van fer probatures de conreu, però ni el clima fred dels «polders», dels «niederländer», països baixos, ni el seu cosí germà del Nord de França, resultaren a propòsit per a un bon desenrotllament de les poques plantes importades, i aviat es feu absolut el silenci sobre la qüestió.

Quan l'ortiga tèxtil o rami assolí un èxit, fou indubtablement l'any 1851 a l'exposició de Londres, en la que es presentaren també tota una collecció de teixits obtinguts amb aquesta fibra, i provocaren universal admiració per l'aspecte llur, força semblant al de la seda. D'aleshores ençà els experiments de conreu han anat multiplicant-se, i avui és planta el conreu de la qual pocs secrets guarda pels tècnics d'Europa. Però si mirada des del punt de vista agronòmic, havíem anat ja força lluny, fins fa poc temps restava no impossible, però si un xic difícil la part de l'isolament de les fibres, força més difícil i molest que per l'espart, el lli o el cànem. Tenim entès que ara de poc, han estat introduïdes modificacions en el procés tecnològic que va de la collita fins al filat, que han permès d'obviar les dificultats que presentava fins ara.

L'esdevenidor del conreu de les ortigues tèxtils no és pas a base de competir la seda natural ni l'artificial o química, feta a base

de celluloses i àcid nítric, ni tampoc la seda imitació (caríssima encara) provinent de la quitina dels insectes. Creiem que la seva posició de batalla ha d'ésser per aconseguir la supremàcia de les plantes tèxtils europees com a rendiment i qualitats de la fibra. Considerem: en els nostres climes, el rami pot donar bé uns 1.200 quilos de filassa per hectàrea, mentre que guardant les proporcions, hauríem de comptar uns 800 quilos de filassa de lli i uns 900-1.000 quilos de filassa de cànem. Són números que deuen ésser considerats, sobretot ara que corren altre cop tendències d'autosuficiència estatal.

Les tiges del rami es componen, com les del cànem, d'una part interior llenyosa i d'una escorça, que conté precisament les fibres utilitzables. El procediment rural per a separar les fibres de la substància pèctica que les uneix, no pot ésser el mateix utilitzat pel cànem, per tal com és molt més difícil de disgregar. Gairebé a Europa i concretament a Alemanya, que és dels països europeus que s'han pres les ortigues més de bona fe, tots els processos de separació de filasses són industrials, i hom hi fa intervenir com agents, els reactius químics, els agents microbiològics i l'acció de la temperatura.

Les ortigues tèxtils que tenen interès directe pels agricultors dels nostres climes són per ara dues. Una és l'ortiga blanca o xinesa (*Urtica nivea* L.) i l'altra és el rami verd o ortiga de Java (*Bœhmeria tenacissima*. Gand.) D'aquestes ortigues exòtiques en diem també rami (francès, ramié; italià, ramia; espanyol, ramio), derivat del nom javanès de la planta: ramaï.

De les dues varietats que havem mencionat, la blanca és la més pròpia per ésser cultivada a la nostra terra, car hom pot dir que va bé en tota zona de l'olivera. L'altra, la verda, és bo i pròpia només que de climes tropicals. Podria, però, provar-se en llocs orientats i arrecerats en atenció a l'estimable qualitat que tenen les seves fibres, que representen la màxima resistència d'una fibra vegetal.

El rami blanc té una arrel de força vitalitat; tallant la planta arran de terra, rebrota ràpidament i hom pot fer mantes collites en un sol any. Puja sense ramificar-se formant un bon raig de peus que surten directament de l'arrel, gruixuts cosa de 1 a 2 centímetres a la base i que es fan alts de 2 a 4 metres.

És planta que tem força els freds intensos. Els rebrots tendres reben molt de les gelades de primavera; les gelades primerenques de tardor poden comprometre també la segona collita.

S'ha dit molt que el rami prospera en els terrenys més pobres. Això és una exageració. Si un terreny és pobre a bastament ni el rami ni el morenc, posem per cas i com a extrem, no poden viure

com cal. El rami prefereix per donar collites bones els terrenys rics, pregons, frescos sense ésser humits. Això no vol dir que no resisteixi bé la sequera. Al contrari, és planta molt resistent; ara, que si persisteix massa, la collita, ço és el desenrotllament de les fibres, resulta migraï. Els terrenys humits són mortals per la planta: les arrels no poden aguantar-los. En les terres argilenques massa fortes, es desenrotlla molt la part llenyosa de les tiges i en canvi, la part fibrosa que ve formant la regió interna de l'escorça és molt reduïda.

Cal preparar bé el terreny per a les plantacions de les «ortigues cotonoses», altre nom que es dona a la planta que estudiem. Això és ben fàcil de capir, si hom té en compte que estarà alguns anys en la mateixa terra. Val, doncs, a fer bones treballades, pregones i no escasses.

Per reproduir el rami hom pot utilitzar bé les llavors. Generalment, però, es planta a base de rebrots per divisió de les plantes adultes. Si hom els cura bé el resultat que pot obtenir-se multiplicant així, es bo de debò.

Els adobs que convenen són els d'acció lenta, per tal que el seu efecte duri per espai d'uns quants anys. Així són aconsellables els fems, els residus de llana, de cuir, de banya, els fosfats minerals, les cendres, etc.

Quan es noti que la plantació dona senyals d'envelliment, convé de fer una adobada a base d'adobs d'efectes ràpids, usats en dosis moderades. També irien bé administrats anyalment per donar un millor impuls a la vegetació.

Dels assaigs i anàlisis fets per Joulie sobre la composició de la planta hom pot extreure'n com a resultat pràctic una fórmula d'adob en la qual les més importants substàncies figuressin en la següent proporció:

Nitrogen	20
Àcid fosfòric	14
Potassa	33
Calç	33

En 100 parts

La plantació es fa en primavera, després d'haver preparat el terreny convenientment. Es tracen les ratlles adequades sobre el camp, en sentit perpendicular i en els llocs de rencontre es planten els plançons preparats a l'efecte. Cal curar molt les distàncies. Si hom planta massa espès les plantes es fan mal unes a les altres i les tiges es des-

enrotllen poc. Si, al contrari, hom planta massa clar, les plantes es fan massa amples, es ramifiquen; però queden poc altes i la llargada de les fibres en resulta molt perjudicada. En general són mides acceptades les que van per intervals de 0,80 a 1 metre i distàncies de 0,50 a 0,80 metres.

Cal tenir net d'herbes el més possible el camp de les ortigues filoses. Són plantes que en els secans frescals van bé. Però si el país és calent, es precisaran a l'estiu les regades oportunes, que la planta prou la sap demanar l'aigua. No abusar tampoc.

Quan les tiges prenen una color bruna a la part inferior, és que ja ha arribat l'hora de tallar. Es bo utilitzar instruments ben esmolats, per tal que les ferides infligides a la planta siguin el més fàcil de curar possible. Es fan feixos manejables i es tenen prestos per les operacions ulteriors, no pròpiament agrícoles.

El producte de la primera anyada val poc, solament al segon o al tercer any la plantació es pot dir que està en plena producció; diu que en països molt calents poden obtenir-se 5 i 6 collites, aquí amb dues collites basta... i no en dóna més. Així deixarem per millors països (millors segons com un els mira) les collites d'un grapat de milers de quilos de filassa per hectàrea i ens tindrem per contents de recollir-ne uns 1.200, encara que sense comptar-hi ens podem trobar amb l'agradable sorpresa de què en surtin 1.500 o àdhuc 2.000.

Les fibres del rami o ortiga cotonosa són més llargues que les d'altres plantes tèxtils; hom les ha seguides al microscopi sense interrupció per llargades de 25 centímetres i més. Són molt resistents a la tracció i a la torsió, força elàstiques i tenen una lluisor de mareperla que fa que semblin com seda. Per a fabricar teles fines és millor producte el rami que el cànem, el lli i el cotó.

RAMON CAPDEVILA

L'embalatge dels ous per incubar

L'elecció dels ous per a incubar és una qüestió molt important que els avicultors no desconeixen; però sovint hem pogut observar que ous de primera qualitat, ben produïts, ben seleccionats i ben incubats, han donat un tant per cent molt baix de pollets. Cercant la causa d'aquesta anomalia hem arribat a la conclusió que el fenomen era degut al transport defectuós dels ous, i és per això que avui volem parlar un xic d'aquest tema.

Els ous per a incubar són lliurats generalment en petites quantitats i exigeixen per això un embalatge més curat — elàstic interiorment i resistent a l'exterior — perquè el seu pes reduït fa que els paquets siguin manipulats de qualsevol manera a les estacions.

L'embalatge més pràctic és la capsa de cartó ondulat i amb divisions. Consta d'uns embans, també de cartó ondulat, formant cassetes que contenen un ou el qual queda fixat i fora de contacte dels altres ous. Això fa que la trencadissa sigui més difícil i que els cops quedin amortiguats.

Hem vist molts tipus d'aquestes capses en gran ús als Estats Units. Se'n veuen de desmuntades, i el pagès pot muntar-les amb facilitat, i se'n veuen també de fetes amb cartons que porten una ànima de filferro. Els volums són també molt variables, car se'n fan de 6, 12, 18, 24, 50 i fins 100 ous. Les millors, sense dubte, són les de volum mitjà, de 12 a 24 ous.

Als Estats Units és també força usada pels establiments que es dediquen a la venda d'ous per a incubar una capsa suspesa per mitjà d'elàstics dins d'una altra capsa més gran i resistent, de manera que durant el viatge els ous no sofreixen cap cop. Es tracta, però, com es pot comprendre, d'un embalatge molt car.

Quan hom no pugui o no vulgui emprar capses de cartó, pot usar caixes de fusta, o millor cistells, els quals són preferibles per llur elasticitat, car no transmeten els cops. Hem de dir, però, que als Estats Units, que, com s'ha publicat a AGRICULTURA, van al davant en allò que es referix a la cria d'aviram, que ha assolit en aquell país un desenrotllament formidable, les capses de cartó s'usen avui no sols per l'expedició d'ous per a incubar, sinó en el comerç d'ous pel consum; a les botigues hom pot observar capses molt elegants amb gravats suggestius contenint una dotzena d'ous i amb les indicacions de procedència, data, etc., car cada avicultor procura acreditar la seva producció.

Amb les capses de cartó ondulat hom pot enviar senzillament els ous sense preocupar-se de res més, perquè les separacions mantenen quietos els ous i eviten les conseqüències dels cops. En les capses de varis pisos, cada pis és separat del següent per un cartó també ondulat, tou, flexible i espès.

Quan l'expedició es fa en caixes o en cistelles, cal emprar algun material isolant. El paper de diari, diuen els americans, és insuficient. El segó s'atapeeix i esdevé dur. L'herba o la palla tampoc són gaire recomanables, per la poca flexibilitat. La molsa ja és millor, per l'elasticitat que té, i serien bones les serradures, però s'alteren si algun ou es trenca. El millor de tot són els encenalls

ben secs. Cal, però, procurar que no quedi cap espai buit i que els ous quedin fixats i que no tinguin ni el més petit moviment. En aquests casos va bé d'embolicar cada ou en un xic de paper, el qual, ultra augmentar la seva resistència, serveix també per a retenir el suc en cas de trencadissa.

No és necessari fer l'expedició d'ous del dia. Com tothom sap, una gallina pon una vintena d'ous abans d'esdevenir lloca, ço que vol dir que conserven almenys durant vint dies llur vitalitat. Per a viatges un xic llargs, caldrà no lliurar ous de més de deu dies, per bé que la facultat germinativa sigui de més d'un mes.

A. RICHELET

Fabricació casolana de suc de raïm

I

LA substitució de les begudes alcohòliques és un problema que ha d'interessar el nostre viticultor. D'una part, bona colla de metges fan campanya contra tota mena de líquids alcohòlics sense distinció; de l'altra, un grup nombrosíssim de persones de la categoria de les sufragistes, dels protectors d'animals i plantes, etc., s'ha llançat a la propaganda seca i ha aconseguit resultats preocupants pels països vinícoles.

Ja a Catalunya s'ha parlat força de la qüestió i s'han creat fàbriques que utilitzen el raïm per la preparació de begudes dolces molt agradables i de gran esdevenidor, al nostre entendre.

La cosa és interessant perquè ultra crear una nova varietat dins la nostra no massa complexa economia, contribuirà, si pren peu, a resoldre — o a ajudar-ne la solució — de la crisi vinícola que és una mena de mal crònic de la nostra terra.

Deixem de banda, però, l'aspecte econòmic nacional i general de la utilització del raïm per preparacions de productes que no siguin el vi i limitem-nos a considerar-ne l'aspecte higiènic i casolà.

Som dels que creiem que a Catalunya es mengen encara poques fruites i pocs derivats de fruita; al camp perquè no n'hi ha, car són moltes comarques on els fruiters són gairebé desconeguts, i a ciutat perquè a còpia de passar per les mans d'intermediaris llur preu esdevé materialment prohibitiu.

Abundant tant com abunda la vinya, el raïm i els seus derivats, entre els quals el suc, és a dir el most més o menys concentrat i conservat sense alteracions, podria venir a substituir l'escassetesa de fruita i a rebaixar-ne el preu, extenent així el seu consum.

Tot pagès hauria de preparar conserves de fruites i de verdures pel seu consum com es fa avui a força països i el suc de raïm hauria d'ocupar un dels llocs preferents, car des del punt de vista higiènic i nutritiu constitueix una beguda refrescant de primera qualitat.

La preparació, com veurem, és fàcil, senzilla i econòmica i és llàstima que no s'hagi generalitzat.

El valor nutritiu del suc de raïm es pot derivar comparant-lo per exemple amb la llet.

Composició per 100 :

	<u>Llet de dona</u>	<u>Llet de vaca</u>	<u>Most</u>
Aigua	87	86-89	75-80
Sucres	11	3-6	15-25
Sals minerals	0,25	0,6-0,9	0,35
Subst. nitrogenades ...	2,50	3-4	1,20

Es veu que el suc de raïm és menys aquós que no pas la llet, que conté una quantitat molt més gran de sucre i que les sals minerals es troben en proporció més gran que en la llet de dona ; la inferioritat és sensible sol pel que es refereix a les substàncies nitrogenades.

Cal observar que un litre de most amb el 20 per cent de sucre, dóna 800 calories, és a dir, prop de la tercera part del què necessita un home normal en el seu esforç i desgast diari.

El suc de raïm és en primer lloc un excellent substitutiu del vi i de la cervesa a taula i entre altres té les següents aplicacions : en la lactació infantil com a substitutiu o complement de la llet ; com a refrescant ; com a beguda d'estiu ; com a lleuger laxant ; per la preparació de gelats, gelatines, dolços, etc. I, per últim, direm que són avui molts els metges de Barcelona mateix que el recomanen per curar certes afeccions de l'aparell digestiu.

El millor suc de raïm s'obté dels raïms blancs o rosats de gra ple i de poca rapa per bé que se'n puguin fer també, i resultin bons, de raïms negres.

La primera precaució a prendre és d'emprar raïm ben madur i possiblement uniformement madur ; es recomana de separar els grans o parts verdoses per aconseguir aquesta uniformitat.

El suc de raïm pot preparar-se de dues maneres : premsant en fred o premsant en calent.

Comencem descrivint el premsat en fred.

Es comença escollint raïms que presentin les propietats dites : gra ple, poca rapa i ben madurs. Convé també que siguin raïms naturalment rics en sucre, car això augmenta el valor nutritiu del most.

El raïm s'ha de trepitjar el més aviat possible per evitar que en els grans romputs comenci la fermentació o una qualsevol alteració. Això vol dir que s'ha de veremar i trepitjar immediatament.

Si hom separa prèviament la rapa, surt un most més fi, però també surt bé sense fer aquesta separació.

El raïm pot trepitjar-se amb un atuell de cuina com per exemple amb una maquineta de les de trinxar carn o en les de fer puré de patates. Si hom no les té, pot fer-se a mà, posant, però, el raïm dins d'un sac de fil, comprimint i recollint el suc, que surt ja filtrat i net.

Aleshores es passa a endolcir-lo, acidificar-lo o barrejar-lo amb altres segons la necessitat.

Es pot dir que en la fabricació casolana cap d'aquestes operacions és necessària perquè hom cura d'escollir els raïms que reuneixin les condicions desitjades. Com que hi ha raïms molt dolços i altres molt àcids, aquests defectes es corregeixen afegint àcid cítric o tartàric. Pels raïms molt dolços n'hi ha prou amb afegir 10 grams d'àcid cítric per litre de suc. L'àcid s'afegeix poc a poc fins aconseguir el gust desitjat.

Quan es disposa de raïms dolços i àcids es poden barrejar per obtenir un tipus agradable de most sense haver de recórrer a drogues.

Si hom no té raïms dolços i disposa sols d'àcids pot remeiar el defecte afegint una cullerada escassa de sucre per litre.

A. ELIES

NOTES I COMENTARIS

El vi de l'Àfrica del Nord a França

El president de la Confederació Nacional dels «vignerons» de França, que es diu Marius Cathalà (la *h* és posada sol per a despistar), en prendre possessió del càrrec, ha dirigit una carta als presidents dels grups parlamentaris vitícoles recordant-los que l'anyada 1925 no ha portat cap mesura en favor de la viticultura, que travessa, a França també, la seva crisi.

La nostra associació — els diu — vol poder comptar amb vós. Ella es posarà al vostre costat quan la necessiteu, i us acordarà el seu ajut poderós.

Què demanen els viticultors francesos? Entre altres coses, la revisió aranzelària, concedint major protecció al vi, la disminució dels drets de circulació dels vins, la rebaixa de les tarifes ferroviàries i la *defensa de la producció francesa contra la creixent invasió de la producció de les colònies de l'Àfrica del Nord*.

Subratllem expressament aquesta demanda. Els vins de l'Àfrica comencen ja a fer la competència als vins francesos. Els viticultors francesos demanen ja protecció. Com podrem nosaltres refiar-nos del mercat francès perquè absorbeixi la nostra producció sobrant?

Si França necessita vi, el comprarà a les seves colònies.

L'edat dels bòvids

L'examen de les banyes dels bòvids permet de determinar llur edat d'una manera bastant exacta.

L'estoig corni apareix cap allí als dos mesos d'edat, i a partir d'aquest moment, i en condicions normals, la seva llargada augmenta quasi regularment d'un centímetre al mes fins a l'edat de 18 mesos.

A partir, doncs, dels 2 fins als 18 mesos, hom pot determinar l'edat de l'animal mesurant la llargada de la banya i afegint 2 a la xifra obtinguda. Així, un animal que tingui les banyes de 10 centímetres, té 12 mesos; 14 centímetres, 16 mesos, etc.

Dels 18 mesos fins als 3 anys, la creixença de la banya perd regularitat, i la seva llargada no pot donar indicacions útils per a la determinació de l'edat.

Dels tres anys per amunt es pot de nou determinar l'edat. En efecte, a aquesta edat, a la base de l'estoig de banya apareix cada any una espècie d'anella o virolla, separada per una depressió de l'anella o virolla precedent. El nombre d'aquestes anelles augmentat de dos, dóna l'edat de l'animal.

Pràcticament, per a la determinació de l'edat es passa la mà per la banya, començant per la punta, i es compten tres anys per la primera anella, quatre per la segona, cinc per la tercera, i així successivament.

Cal recordar que les dues primeres anelles són menys marcades que les següents.

De vegades, però, l'alimentació, el treball, etc., poden modificar el número d'anelles, reduint el valor d'aquest sistema de determinació de l'edat.

La població agrícola francesa

El «Journal Officiel» de França acaba de publicar els resultats del cens de població fet en 1924.

Considerant solament els homes, la proporció dels que s'ocupen en l'agricultura era de 28 per 100 en 1866, del 27 en 1914 i del 26 per 100 la població masculina total en 1924.

La proporció dels homes ocupats en l'agricultura per cada 100 que tinguin una ocupació, era de 51 en 1866, de 40 en 1911 i de 38 en 1924.

Aquest és el gran problema de França : la despoblació del camp.

Dissortadament, és també el problema de Catalunya. Les estadístiques ens diuen també que el nostre camp es despobla.

Més sobre la influència de la lluna

El gran astrònom francès l'abat Moreux, contestant a l'enquesta d'un diari sobre la possible influència de la lluna damunt el temps, la vegetació i la vida, arriba a les següents conclusions : La lluna pot, doncs, perfectament, per la seva presència al damunt de l'horitzó — efectes químics, efectes elèctrics o de ionització, efectes mecànics febles—, exercir una certa acció en la caiguda de la pluja.

Es, per tant, prudent d'esperar abans de pronunciar-se, i és un deure de no negar els fets amb el pretext que no en veiem l'explicació.

La creença popular podria molt bé, aquí com en altres casos, tenir raó contra els savis.

Ous a pes

Es sabut que la ramaderia, en tots els seus aspectes, constitueix una de les bases de la prosperitat de la República Argentina. El Govern d'aquell país sap acordar-li la protecció que mereix creant escoles, organitzant concursos, distribuint premis quantiosos, etc. Pocs països posseeixen un sistema tan complet de propulsió i foment de les arts del camp.

Una prova de l'interès del Govern és el nou sistema instaurat pel comerç dels ous. Aquests no es vendran per dotzenes, segons el costum clàssic i universal, sinó a pes, dividits en quatre categories de 500, 600, 700 i més de 700 grams la dotzena.

La raó de la nova mesura legislativa és clara : es tracta de portar els avicultors a seleccionar les races ponedores i a curar llur higiene i alimentació perquè donin ous de més pes.

Adob per a les plantes de saló

Diverses vegades hem parlat d'aquestes pobres plantes obligades a viure en un ambient artificial de poca terra i de poc aire viciat.

La manera millor d'adobar aquestes plantes consisteix a emprar els adobs líquids, donant cada quinze dies una regada amb una solució nutritiva en lloc de fer-la amb aigua sola.

Es recomanen varies fórmules nutritives. Heu's aquí una de bastant bona :

Nitrat amònic.. . . .	15 grams.
Nitrat potàssic	15 »
Fosfat amònic	20 »

Es barregen les tres substàncies i se'n prenen de 2 a 3 grams, que es dissolen en un litre d'aigua. Amb la solució es reguen les plantes. No convé emprar solucions de major concentració.

La protecció duanera a la producció nacional

El proteccionisme ha estat aguditzat a ultrança per bo i totes les nacions de l'endemà de la pau.

L'afer és tan seriós, que àdhuc Anglaterra ha cregut oportú deixar de banda les seves tradicions lliurecanvistes per tal de poder defensar amb eficàcia les seves fonts de riquesa, la seva indústria, la seva economia, la seva divisa.

Els Estats Units i França, Austria, Alemanya i Itàlia s'han vist obligades, quan les circumstàncies ho han manat, a elevar considerablement llurs tarifes aranzelàries per a defensar llurs interessos contra l'afany de lucre i l'agiotisme dels estranys.

França actualment escasseja en blat per al consum, fins a la collita vinent, i a fi d'evitar el perjudici que representa per a la seva economia nacional l'adquisició cara a l'estranger de tot el blat que li ha de mancar, ordena taxativament que per a la fabricació del pa corrent hom hagi de barrejar una elevada quantitat de farina de sègol amb la de blat.

Els procediments proteccionistes aquests donen volada a les aspiracions ultraproteccionistes que tenen els agricultors de determinades regions, que lliguen així fàcilment llurs interessos als interessos generals de l'economia de l'Estat.

El bestiar cabriu i els agricultors modestos

El Govern anglès acaba de posar en execució un plan nacional per al millorament i extensió de la cria de les cabres lleteres, a profit dels agricultors modestos i dels obrers que viuen prop de les ciutats. Ha estat constituïda la «Societat Britànica de la Cabra», que ve subvencionada amplament pel Ministeri d'Agricultura.

La missió d'aquesta societat consisteix en facilitar a tots els posseïdors de cabres, bocs procedents de races fortament lleteres, escolts escrupolosament. Els bons mascles, es fa el miracle de vendre'ls a preus baixos. Es porta un llibre registre especial (Stud-book) per a tenir un arbre genealògic oficial a càrrec de les autoritats zootècniques regionals. No pot figurar al «Stud-book» cap mascle sense un examen previ dels inspectors de la «Societat Britànica de la Cabra».

Sobre economia anglesa

Anglaterra és un país on l'agricultura té un valor completament desproporcionat amb la importància de la seva producció industrial.

Els anglesos ja fa uns quants segles que no poden viure solament dels aliments produïts a Anglaterra, per ésser aquests molt insuficients pel consum, en quantitat i en qualitat. Els anglesos han considerat que els valia més comprar a fora la teca necessària mentre

ells, mercadejant i produint bé i a bon preu articles necessaris o útils dintre de la complicada vida moderna, feien de sobres els quartos que els costava l'haver d'anar a plaça fora del poble, i encara alguna cosota els sobrava.

Per assegurar-se bé la teca i la venda del seus productes és perquè Anglaterra ha creat aquest incommensurable edifici que es nomena Imperi britànic, amb «dominions» com el Canadà i com Austràlia, cada un dels quals és tan gran com Europa sencera; amb colònies com l'Índia, poblada per més de 350 milions d'habitants, i com l'Àfrica Anglesa, que abasta per una cadena contínua suara interrompuda, encara que només nominalment amb la independència d'Egipte, una extensió de terreny del Mediterrani, mar nostre, fins al «Good Hope Cape», el Cap de Bona Esperança; per la mateixa causa, Anglaterra manté la més formidable de les marines del món, amb vaixells com el creuer de batalla «Hood», que li costa 180 milions de pessetes i l'armament del qual arriba a la xifra de 17 milions de pessetes anyals. I això per un sol vaixell!

L'any 1924, el valor dels productes alimentosos que importà Anglaterra fou de 8.500 milions de pessetes. Sobre el valor total de les importacions, el blat i les seves farines, representa el 76 per 1.000; l'ordi, el 49 per 1.000; la civada, el 18 per 1.000; el bestiar viu i la carn, el 60 per 1.000; la mantega i els formatges, un 70 per 1.000, etc.

Anglaterra, havem dit que no era un país agrícola. Malgrat això, frueix d'un Ministeri d'Agricultura que pressuposta cap a 80 milions de pessetes anyals, que repartides entre les terres veritablement conreables d'Anglaterra (fora roquissers, boscos de muntanya, prats naturals permanents, etc.), vénen a representar unes set pessetes per hectàrea, mentre que a Espanya, país que és eminentment agrícola, la Direcció d'Agricultura i Boscos, del Ministeri de Foment, amb prou feines si despèn una pesseta per hectàrea.

L'agricultura i la guerra

Per estar en harmonia amb els temps que corren, no ens sabem estar de traduir, d'una obra essencialment militar — «Les leçons de la guerre» —, escrita per un il·lustrat comandant d'Estat Major, Mr. H. Bouvard, uns paràgrafs que alludeixen directament l'agricultura.

Mr. Bouvard diu referint-se al seu país: «La guerra de 1914-1918 ens ha deixat sense massa greus restriccions, amos de la mar, tot i l'acció innegablement pertorbadora dels submarins enemics. D'aquesta manera no és estrany que la importació hagi pogut sargir els forats de la insuficiència de la producció nacional.

Però en el cas d'un bloqueig relatiu o bé total, com que el país haurà de viure d'ell mateix, no solament no podrà consentir una baixa en la producció de la terra, ans bé la reclamarà més grossa la producció, talment com la indústria. Caldrà, doncs, aleshores suportar sacrificis en mobilitzats per tal d'assegurar la mà d'obra indispensable. Caldrà també intensificar el maquinisme que permet un estalvi considerable de gent en edat guerrera.»

»Una direcció econòmico-militar ben assenyada es preocuparà no solament d'explotar amb mètode els recursos existents i administrar-los en forma deguda, sinó que assegurarà la renovació llur pel dia de demà. Particularment procurarà salvar el bestiar, la riquesa pecuària, tan difícil de reconstruir, evitant les requisicions i les matances exagerades, de les quals tants casos hom ha citat al començ de la guerra; organitzant en temps de pau uns bons estocs en frigorífics, que poden ésser proporcionats pel món enter.»

El comandant Bouvard s'estén força i dóna assenyats consells als dirigents de la política francesa sobre la diem-ne «mobilització agrícola». El llibre el publicà l'any 1920. Repassant els consells principals un per un, hem pogut constatar com la major part no havien caigut al buit. I el bo del cas és que a Itàlia, sense el llibre d'En Bouvard, potser han fet més i tot per tirar endavant l'agricultura i la guerra.

El carboncle del moresc

El carboncle del moresc és una malaltia deguda a un fung (*Ustilago maidis*) que es desenrotlla si fa o no fa com el carboncle del blat. Exteriorment la malaltia es manifesta en forma de tumors que es desenrotllen a la tija, sobre l'espiga o panotxa i àdhuc sobre la inflorescència mascle.

Els tumors de la tija poden arribar a la mida d'un puny, i encara més. Els que es desenrotllen a les panotxes, ocupen el lloc dels grans i depassen sovint el volum d'una nou. Els que surten a les inflorescències masculines són més petits.

Els tumors en qüestió, de bell antuvi són carnosos i de color cendrós. Poc a poc, però, es van omplint d'uns pòlvors negres gairebé inodors.

Com a bon remei preventiu (no curatiu) hom aconsella de tractar les llavors amb una solució de sulfat de coure, abans de la sembra, en la forma tants cops explicada en aquestes planes. Cal també extirpar sollicitament totes les plantes atacades per la malura.

NOTICIARI

La mosca de Polivera. El governador civil de Tarragona, vist l'informe del Consell de Foment respectiu, ha tramès una comunicació a tots els alcaldes que estan sota la seva jurisdicció, invitant-los a col·laborar eficaçment en la campanya començada contra la mosca oleària, sots pena d'imposar-los les sancions oportunes.

Encara la llei seca. Quinze milions de treballadors ianquis, representats pel president de la Federació Americana del Treball, han demanat amb insistència a la comissió del Senat que informa sobre l'aplicació de

PRODUCTES QUÍMICS MONCADA, S. A.
VALÈNCIA, 322 :: BARCELONA

Únic establiment a Espanya que s'ocupa exclusivament de tot el que fa referència a la

**Agricultura i Indústria
de la Ramaderia**

en totes les seves múltiples manifestacions

Dipòsit de tota classe de productes originals i de
puresa garantida per a l'ús Agrícola i Veterinari

La direcció tècnica es posa a disposició dels senyors Agricultors
i Ramaders per a facilitar els detalls possibles a prop dels produc-
tes que disposa de l'Agricultura, de la Indústria i de la Ramaderia

**No oblideu
que tots necessiteu**

A. 1.

Declarat d'Utilitat Pública pel Ministeri de Foment

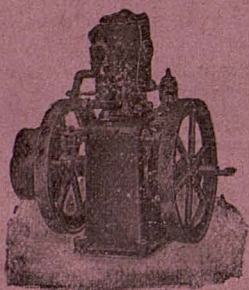
Desinfecció, Preventiu i Curació
de les malalties infeccioses del bestiar. L'únic que
ha obtingut resultats positius per a la curació de la

**Glossopeda - Mal Roig
Còlera de l'aviram, etc.**

Es ven a les Farmàcies, Drogueries i Av. Anfós XIII, 339

Dipòsit General

Carrer VALÈNCIA, 322 (entre Llúria i Bruc)

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.
des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM
I FORÇA

Instal·lacions com-
pletes per a regors
i elevacions d'aigua.

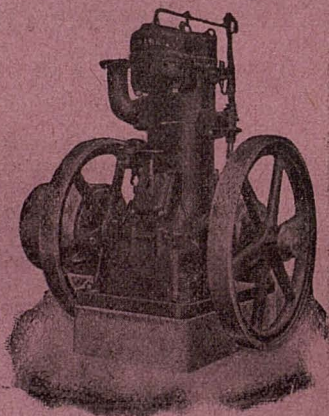
MOTORS SEMI-DIESEL

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

SOFRE

Grans refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur Co." S. A. E.

Productes garantits de 99
per 100 de puresa, amb anàlisi
dels més importants

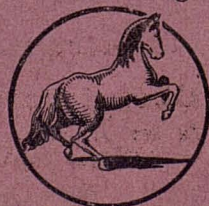
Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carles, 20
Telèfon 672

LINIMENTO ALONSO OJEA

PARA
Caballos, Mulos y Asnos.

No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio y resolutivo el mas activo
y económico de cuantos se conocen.
No deja la marca mas leve en la piel.
Se garantizan sus efectos y actividad.

Se envia un frasco de muestra a los
Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: **J. URIACH Y C.^a** (S. EN C.)
BRUCH, 49. - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

l'esmentada llei, que sigui ben prompte autoritzada la fabricació, venda i consum de vins fluïxos i cervesa.

Donats els corrents que imperen en el poble ianqui, podem arribar a creure en una propera derogació o modificació de la famosa llei.

Per a intensificar les exportacions s'han constituït diverses entitats gremials com la Unió Oliaire d'Andalusia, la Cambra de la Pansa a Dènia, la Cambra Oficial Raïmera d'Almeria, l'Associació d'arrossers i cebers, el projecte d'Associació de Tarongers de Llevant, la Unió Nacional Espanyola d'Exportació Agrícola, etc. El Ministeri de Foment diu que té la intenció de fomentar tot el possible la constitució i la vida d'aquests organismes i d'altres similars que puguin anar creant-se, per tal com els considera veritables fonts de riquesa, i al mateix temps creu imprescindible la seva col·laboració en forma d'assessories, que es consultarien abans de prendre mides d'importància, a fi que els governs poguessin anar més ben guiats en assumptes on solen anar molts cops a les palpentes.

Es de creure, doncs, donades les bones impressions que assenyalen amb gust, que d'ara en endavant no es donarà cap pas en el sentit d'encarrilar o assenyalar el camí a l'exportació agrícola, sense demanar un estudi complet d'allò que es pugui fer, als flamants organismes pertinents, que vindran a tenir així una responsabilitat ineludible. Desitgem que tots ells es posin a l'alçària de la nova i difícil missió que hauran d'acomplir i que procurin, que amb voluntat ho aconseguiran, sortir-ne airosos.

La fira de Castelltersol enguany s'ha celebrat amb gran concurrència de firaires. Les transaccions foren qui sap-les. Fa goig de veure com, a desgrat del descastament general i progressiu, aquestes velles institucions de la nostra terra aguanten amb fermesa.

Una comparació. La Caixa Postal d'Estalvi ha publicat ara de poc un fullet del qual treiem aquesta dada: en nou anys de funcionament, ha tingut 96.244 imponents, obrers fabrils, i tan solament 5.880 pagesos que hi hagin aportat quantitats. Creiem que tot i el present poc brillant de bona part de les activitats agro-pecuàries, de portar-se a cap una intensa campanya de preparació i divulgació pels pobles, es disminuiria quelcom la diferència exorbitant que representen les xifres assenyalades.

El blat de França. El Ministeri de Comerç francès ha facilitat una nota que diu que, àdhuc en el cas de prendre's com exacta la xifra de 70 milions de quintans de blat per la collita de 1926, França sols necessitarà comprar a l'estranger set o vuit milions de quintans, però no 20, com s'ha dit.

L'eixut a El Cap. Les regions del Nord de la província d'El Cap sofreixen el més gran eixut registrat en 50 anys. En algunes comarques no ha caigut una gota d'aigua durant quatre anys.

A Beaufort-West no ha plogut des del desembre últim. A Fraserborg fa 30 mesos que no ha estat vist un núvol. El bestiar mor de set. Els xacals són cada dia més perillosos.

Protecció sol·licitada. La Cambra Oficial Agrícola de València ha demanat al Govern que mantingui la barrera duanera pel morenc i que augmenti la de les mongetes, per convenir així als interessos de la comarca.

El Sindicat d'Exportadors de vins de Vilafranca del Penedès ha adreçat al President el Govern una carta-exposició en la que expressa l'estat calamitos del comerç d'exportació del vins. En el document s'assenyalen uns quants extrems com a punts que necessiten resolucions urgents, per tal de guarir en allò que sigui possible els greus mals de la viti-vinicultura.

Entre els extrems més remarcables cal prendre la demanda de què es deneguin les autoritzacions de poder exportar per ports o per fronteres a cases que no paguin la contribució de criador-exportador, comerciant-exportador o societats anònimes que tinguin cellers i es dediquin al negoci dels vins, excloent aquelles que solament fan d'agències o comissionàries per emparar comerciants que, sense tributar com exportadors, volen fer negocis més o menys rodons amb exempció il·legal de certs impostos.

Es demana també amb insistència la reducció, encara que només sigui temporal, de nòlits i transports ferroviaris, especialment aquests, que estimen desproporcionats amb relació als vins que es poden exportar amb destí als mercats estrangers, i una bonificació de l'Estat d'una quantitat a determinar per cada hectolitre de vi exportat, cosa que tot i ésser una protecció al comerç exportador de vins, podria utilitzar-se tant com es recaptes al reclam o propaganda dels vins nostres arreu de l'estranger, previs els estudis i coneixements convenients dels gustos i aptituds de cada mercat.

Nomenament d'una Comissió de regadius. La «Gaceta» ha publicat una R. O. de Foment nomenant una Comissió en la qual estaran representats l'administració i els propietaris i parcers o masovers de la zona del Segura, per tal de procedir a la modulació i ordenació dels regadius, en forma d'aconseguir d'una manera equitativa la reversió de la propietat de les aigües a favor dels propietaris de les terres, afectant-les a les terres mateixes, i per a proposar a l'aprovació de la Superioritat, ensems que aquest règim de reglamentació i unificació, els plans d'obres i millores que els enginyers han de presentar en el seu dia.

Oficina Internacional del vi. Com havíem indicat anteriorment, a París hom ha fundat una Oficina Internacional del vi, l'objecte de la qual és arribar a la unificació de tots els elements i reformes que puguin beneficiar a la viticultura. L'oficina indicada és el resultat de les conferències internacionals que es reuniren a París sota els auspicis dels governs francès, espanyol, italià i grec.

Amb posterioritat s'han adherit els governs d'Austria, Hongria, Mèxic, Xile, Tunísia i Luxemburg.

Hom espera que quan estigui en plenitud de funcions l'Oficina del vi, tots els països vinícoles ja estaran adherits, formant una mena de bloc de productors de vi.

Aquesta organització internacional d'Estats viti-vinícoles arriba amb gran oportunitat, precisament al moment que els grossos de Nord-Amèrica reconeixen el fracàs del règim sec i que l'opinió dels Estats Units reclama

l'autorització de la venda de la cervesa i especialment dels vins d'escassa graduació alcohòlica.

La importació de blat de moro. Un diari de Vigo publica una instància que els agricultors i propietaris de bestiar del partit judicial de Corcubió han dirigit recentment al ministeri de Finances en súplica de que, tenint en compte l'escassetat de collites, originada per la sequedat, es permeti la lliure importació de blat de moro o que en tot cas s'apliqui l'aranzel actual a dues pessetes els cent quilos.

INFORMACIONS COMERCIALS

Adobs. — Superfosfat d'os de 18-20 per 100 d'àcid fòsfòric i mig per 100 de nitrogen, a 17 pessetes els 100 quilos; superfosfat de calç de 18-20 per 100 d'àcid fòsfòric soluble, a 11,50; superfosfat de calç de 16-18 per 100 d'àcid fòsfòric soluble, a 10,50; superfosfat de calç de 13-15 per 100 d'àcid fòsfòric soluble, a 9,50.

Sulfat amònic de 20-21 per 100 de nitrogen, a 40,50 pessetes; nitrat de sota de 15-16 per 100 de nitrogen, a 40.

Sulfat de potassa de 90-92 per 100 de puresa, equivalent a 49-50 per 100 de potassa pura, a 33 pessetes; clorur potàssic de 80-85 per 100 de puresa, equivalent a 50-51 per 100 de potassa pura, a 28.

Materia orgànica còrnia natural, de 10-11 per 100 de nitrogen i 2-3 per 100 d'àcid fòsfòric, a 40 pessetes.

Tot preus per 100 quilos i per vagó complet.

Anticriptogàmics i insecticides. — Sofre precipitat (gris), a 8 pessetes el sac de 40 quilos; sofre sublimat (flor), a 20 pessetes el sac de 50 quilos; sofre de terròs, a 29 pessetes els 100 quilos; sofre de canó, a 40 pessetes els 100 quilos.

Sulfat de ferro en gra, a 13 pessetes els 100 quilos; ídem en pols, a 14.

Preus per partides de certa importància.

Bestiar, carns. — De llana, anyells, a 50; primals, a 50; ovelles, de 70 a 76; porquí (gras), de 23 a 25 pessetes els 10 quilos de pes viu; boví, de 2,90 a 3,20 pessetes el quilo; gallines, de 16 a 26 pessetes el parell; pollastres, de 13 a 21 pessetes el parell; conills, de 6 a 12 pessetes un.

Cereals i farines. — No hi ha gaire animació en la demanda dels blats en el moment actual, encara que no cal creure per això que els preus hagin de davallar per ara. El motiu de l'abstenció actual és la rebaixa que hi ha hagut recentment en la taxa de les farines, rebaixa que repercuteix de seguida en el marge de benefici del comprador, i que porta com a conseqüència lògica immediata una momentània abstenció en les compres; la fórmula clàssica catalana: «a veure venir».

Les farines s'aguanten fermament. Hi ha bona disposició compradora per a les classes corrents millors, les quals, de moment, són força sollici-

tades. Les de qualitat extra també són objecte de regular nombre de transaccions, encara que no amb la mateixa demanadissa que es nota en les qualitats corrents.

Com que a la «meseta» estan fermes de preus, no seria impossible una lleugera puja.

En els ordís hi ha més oferta que dies endarrera, i a millors preus, cosa deguda en gran part a haver-se estroncat l'exportació que en quantitats força apreciables es venia efectuant pels nostres ports. Si les embarcades no es poden reprendre dintre d'un lapsus de temps no massa llarg, el preu de venda d'aquest gra perdrà ràpidament la situació privilegiada que gaudeix.

Torna a normalitzar-se la situació del moresc a base de l'autorització del seu mercat lliure, podent altre cop veure's les naturals oscil·lacions de preus degudes a les ofertes i les demandes. Aquests darrers dies hom ha vist bon nombre de compradors que per tal de sostreure's al règim que els imposava quatre misèries per assortir-se, han realitzat compres considerables, de quantitats que fins ara sols semblaven pròpies per a comerciants.

Blats : Aragó i Navarra, 47 a 49 ; Castella i Manxa, 45 a 46 ; Extremadura, 44 a 44,50 ; Urgell i Vallès, 46 a 47. (Preus en pessetes 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen.)

Farines : Força, 70 a 75 ; extra local, 66 a 66,50 ; corrent local, 64 a 64,50 ; extra-blanca Castella, 66 a 66,50 ; blanca corrent Castella, 64 a 64,50 ; baixa, 46 a 47. (Preus en pessetes sac de 100 quilos damunt carro Barcelona.)

Arròs : Bomba Calasparra, 132 a 134 ; bomba, 110 a 120 ; selecte, 59 a 60 ; matisat, 57 a 58 ; Bell-lloc base O, 54 a 55 ; trencat, 43 a 45. (Pessetes per 100 quilos.)

Altres cereals : Moresc Plata, 37 a 37,50 ; ordi Urgell i comarca, 34,50 a 35 ; ordi estranger, 32 a 33 ; civada Extremadura, 38 a 39 ; civada estrangera, 35 a 36 ; escaiola Andalusia, 60 a 65. (Pessetes per 100 quilos.)

Despuïles : Número 3, 25 a 26 ; número 4, 22 a 23 ; segones, 19 a 20 ; tercères, 17 a 18 ; quartes, 16 a 17. (Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Menut (prims), 17 a 18 ; segonet, 15 a 16 ; segó, 13 a 14. (Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Fruits secs. — Ametlles en closca, mollar, de 210 a 230 pessetes ; ametlles en gra, llargueta, a 550 ; Mallorca escollida, a 435 ; propietari sense trossos, a 425 pessetes els 100 quilos.

De l'última informació fins ara, els preus de les ametlles han sofert una formidable baixa, sobretot en algunes varietats, les classes més bastes, i si es té en compte el temps que feia que es venien aguantant els mateixos preus.

La baixa cal atribuir-la a haver-se trobat ara, de cop, considerables estocs procedents de la nova collita sense cap probabilitat d'embarcament, per culpa de l'ametlla italiana, que resulta força més econòmica en els mercats compradors. Si amb temps hom hagués anat prenent compromisos escalonats per a l'exportació d'aquest fruit, una riquesa que a Catalunya no podem negligir, segurament que a l'hora de la batalla ens ho

hauríem pogut mirar força més tranquil·lament, i no hauríem de passar per la vergonya que representen aquestes ràpides i crescudes oscil·lacions.

Avellana : negreta escollida, a 115 ; garbellada, a 110 pessetes els 58 quilos. Gra primera, a 425 pessetes els 100 quilos. Aquests preus són força pel damunt dels de les anteriors informacions, car en l'avellana en gra solament havem guanyat nou duros per 100 quilos. La puja que tenim el goig d'assenyalar serà la benvinguda pels nostres pagesos, lassos de donar les avellanes a preus rebentats.

Cacanets pelats, a 115 pessetes els 100 quilos ; tres graus blancs, de primera, a 125 ; dos graus blancs, de primera, a 110 pessetes els 100 quilos.

Prunes : de Màlaga, a 8 pessetes l'arrova ; Managuet, de 17 a 18 ; moscatellanes, de 12 a 13.

Nous : escollides, a 115 pessetes els 100 quilos ; colliter sense trossos, a 86.

Panses de Màlaga (nou gotims) : «Royaux», a 14 ; «Sur choix», a 13 ; Imperial, a 16 ; en gra, a 9 pessetes la caixa de 10 quilos. (En caixes de 2 i mig i 5 quilos sofreixen augment per l'import de l'envàs.)

Panses de Dènia : Preus sense variació.

Figues de Fraga o de Mallorca, preus sense variació sobre els assenyats darrerament.

Pinyons pelats : catalans, de 515 a 525 ; de Castella, de 520 a 530 pessetes per 100 quilos.

Farratges i aliments per al bestiar. — Alfals, 6,50 a 7 ; palla llargueta, 4 a 4,50 ; palla curta, 4 a 5. (Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona.)

Polpa remolatxa país, 27 a 29 ; turtó de coco, 30 a 32 ; farina de llino-sa, 32 a 34. (Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Garrofes : Italiana i Xipre, 48 a 49 ; negra Vinaroç, 49 a 50 ; negra Castelló, 49 a 50 ; negra Matafera, 45 a 46 ; negra roja, 46 a 47 ; Eivissa, 41 a 42 ; Mallorca, 40 a 41. (Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.)

Llegums. — Llenties, 80 a 95 ; faves Extremadura o Andalusia, 49 a 50 ; faves estrangeres, 46 a 47 ; favons estrangers, 48 a 50 ; veces Andalusia, 9,50 a 40 ; erps, 35 a 36, titus, 38 a 40.

Mongetes : Mallorca, 80 a 82 ; Prat, noves, 75 a 77 ; estranger, segons classe, 55 a 75.

Cigrons : Saüc, 175 a 176 ; blancs ar. alf. 44-46, 130 a 131 ; blancs ar. alf. 48-50, 120 a 122 ; blancs ar. alf. 52-54, 98 a 100 ; blancs ar. alf. 58-60, 87 a 88 ; blancs ar. alf. 60-65, 75 a 80 ; pelons, 60 a 85. (Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona.)

Olis. — Mercats comarcals :

Oli d'oliva fruitat, extra, de 10,40 a 11,10 pessetes la quarta de 3,900 quilos ; ídem fi, de 9,70 a 10,40 ; ídem corrent, de 9,30 a 9,80.

Oli de pinyola, groc, de 128 a 133 pessetes la carga de 115 quilos ; ídem verd, de 120 a 125.

Preus de venda a la plaça :

Oli d'oliva : Corrent, a 243,50 pessetes ; superior, a 256,70 pessetes ; classe fina, a 282,80 pessetes ; classe extra, a 295,65 pessetes :

Mercat sostingut.

Oli de pinyola : De color verd de primera de 121,75 a 126,10 pessetes ; groc de primera, de 143,50 a 147,85 pessetes ; groc de segona, de 121,75 a 126,10 pessetes ; fosc, de 100 a 104,35 pessetes.

(Sense envasos).

Oli de coco : Blanc, a 172 pessetes ; Cochin, a 200 pessetes ; Palma, a 205 pessetes.

(Amb envasos).

Oli de llinosa : Cru, a 160 pessetes ; cuit, a 168 pessetes ; sense color, a 190 pessetes.

(Sense envasos).

Oli de cacauet : Corrent, a 247 pessetes ; Refinat, a 260 pessetes.

Tot pessetes els 100 quilos.

Ous. — Frescos Empordà, a 91,50 pessetes el compte de 30 dotzenes ; Vilafranca o Granollers, a 97 pessetes compte ; Segarra, a 73 ; Urgell i Segarra, a 70 ; Eivissa, a 72 ; Mahó, a 74 ; Mallorca, a 71.

Vins. — Les verenes vénen quelcom retrassades per causa dels mals temps que han regnat últimament, però en les comarques del litoral que s'han trobat més arrecerades, les vinyes es troben avençades de més de quinze dies que les de l'interior.

Enguany els llocs que han sofert poc dels temporals i han cuidat com cal les vinyes tindran una collita remuneradora, però per dissort les notícies que ens arriben són de què cada dia són més grans les extensions de vinya que no reben les cures necessàries, a causa de l'enviliment del preu del vi. Això quan no s'arrenquen importants superfícies de vinyets per a destinar-les a d'altres conreus més recompensadors.

En conjunt, creiem que la collita total de l'any present no superarà pas l'anterior i a les causes citades hem de referir-nos per trobar la corresponent explicació.

El mercat està sostingut i els preus tenen tendència a pujar modestament.

LLUÍS MARSAL

CONSULTORI

En aquesta secció contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

J. M., Reus. El fulletó del senyor Ripoll Jordà sobre el conreu de l'avel·laner és publicat si no recordem malament a Alforja. No val pas la pena que el cerqui.

M. R., Tarragona. No endevinem quin pot ésser l'insecte que ataca els seus albercoquers. Convindria que ens donés dades més concretes..

La mort de les pereres al cap d'un any de plantades pot ésser deguda, com vostè pensa, a podridura de les arrels. Si és així, no hi ha altre remei que deixar passar uns quants anys abans de refer la plantació.

A. T., *Ciutat*. Avui no és possible l'agricultura sense adobs químics. En això té tota la raó el seu masover, com té també raó sostenint la necessitat d'alternar adobs químics i adobs orgànics. El seu masover mereix les nostres felicitacions. Sobre la qüestió pot estudiar el tractat d'adobs editat per la casa Salvat i del qual és autor l'agrònom francès Garola.

C. F., *Ciutat*. És difícil de netejar una bóta que hagi contingut oli per poder-hi posar vi. Provi de rentar-la amb una solució calenta de carbonat de sosa. Esbandeixi-la vàries vegades i després ompli-la d'aigua i deixi-l'hi alguns dies per veure si pren mal gust.

Per millorar el seu oli, cosa força difícil, assagi el següent procediment. En 20 litres d'aigua posi 500 grams de cendres de fusta i 50 grams de calç. Quan tot està ben desfet filtri a través d'una tela. El líquid filtrat el barreja amb 50 litres d'oli agitant enèrgicament. Deixa en repòs, decanta i després renta l'oli amb aigua freda.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de les Hortalisses i Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

SETEMBRE I OCTUBRE

HORTALISSES

Se sembra :

Bledes grogues o blanques.—Bledes morades per a hivern.—Ceba vermella per a cabeçar. Ceba dolça de Sant Vicens.—Ceba blanca, grossa.—Ceba d'En Campeny.—Col de cabell o de soldat.—Col de Pasqua o paperina.—Col genovesa.—Col borratxona.—Col de Milà grossa.—Col molt grossa, francesa.—Enciam escaroler de primavera.—Enciam llarg, blanc o roinà.—Enciam llarg, negre o gabaig.—Escarola de cabell d'àngel.—Escarola doble, crespada.—Espinacs.—Faves primerenques.—Fesols tardans (a primers de setembre).—Julivert.—Nap llarg, blanc.—Nap llarg, negre.—Nap rodó, blanc.—Nap rodó, negre.—Pastanaga de taula.—Pèsols nans de set setmanes (millor en setembre).—Pèsols alts, de desgranar.—Pèsols alts, tirabecs o capuxtins.—Pèsols nans, verds, d'Austràlia.—Porros.—Ravanets mitjans.—Ravanets rodons.—Raves llargs.—Remolatxa de taula.—Cerfull.—Xicoira.—Xirivies.

Es planten :

Alls primerencs. — Escalunyes. — Escarxoferes.—Maduixeres (millor en octubre.)

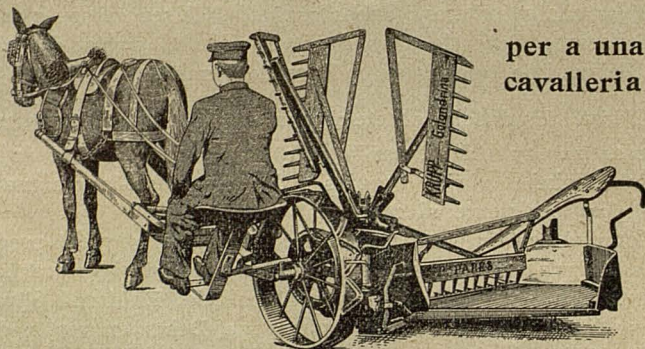
FARRATGES

Se sembra :

Alfals.—Col geganta.—Nap gros de bou.—Pastanaga grossa (millor en agost).—Raves grossos de bou.—Trèbol gros o Trèfula.—Trèbol anual o herba fe.—Trepadella.—Veces.—I les herbes dels prats.

Per majors detalls dirigir-se a «Especialidades Agrícolas Truffaut, S. A.», Passeig de Gràcia, 49, Tel. 26-50-G.

SEGADORA-AGABELLADORA KRUPP "GOLONDRINA"

per a una
cavalleria

La segadora ideal per al petit agricultor. Proveïda de rodes de ferro forjat, engranatges tapats amb bany d'oli. Pesa 270 quilos i pot treballar perfectament en bancals i entre arbres

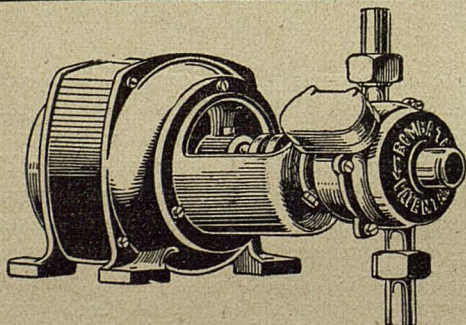
Regadores-lligadores i dalladores KRUPP

LES MILLORS MAQUINES PER A L'AGRICULTURA

PERE PARÉS

Passeig de la Duana, 15

BARCELONA

LA BOMBA que
reuneix les car-
acterístiques
més avantatjoses

**ÉS LA
TANK**

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA

OLI per a MOTORS DIESEL i SEMI-DIESEL

El millor per a tota classe
de motors: Usant aquest
oli, els augmenteu la vida

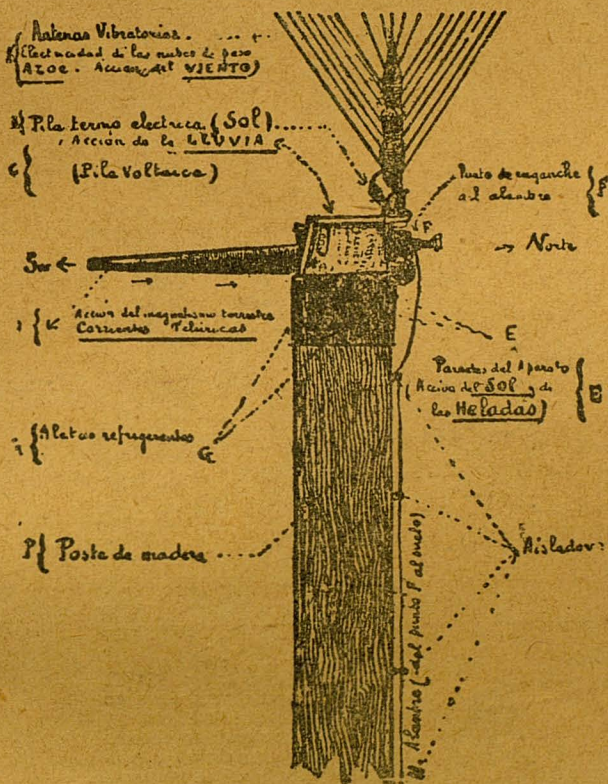
De venda a Barcelona:
Stat. Marca El León
Plaça de Catalunya, 20

Indústries Babel i Nervión
Carretera C. Antúnez, 65
CATASÚS I COMP.ª
Passeig de Colomb, n.º 20

Joan i Gaietà Vil·la
Passeig de Sant Joan, 104

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu «Agricultura»

AGRICULTORS

Amb una despesa de primer emplaçament INSIGNIFICANT, sense cap més despendi i amb l'electricitat recollida per l'ELECTRE MAGNETIC TERRE CELEST CHRISTOFLEAU, electrificareu els vostres camps per un temps INDEFINIT, i obtindreu progressivament collites DOBLES i fins TRIPLES de les corrents; destruïreu els paràsits que ataquen les vostres plantes, hortalisses i arbres; combatreu la secada total i continua de les terres de secà, evitaren en molts casos els efectes de les gelades en el cultiu dels llegums primerencs; regenerareu els vostres arbres fruiters malalts i tornareu a la terra esgotada per un cultiu mil lenari els elements que li manquen.

LLAURADORS!

Electrifiquen les vostres terres abans d'utilitzar-les per a la sembra, perquè en temps oportú rebïn la llavor en condicions immillorables per a la germinació i futur desenvolupament de les plantes herbàcees, tuberculs i arrels.

CULTIVADORS!

No titubegueu a aplicar des d'ara l'Electre Cultiu Atmosfèric, i per tota mena d'informes respecte dels seus resultats i aplicació, com així mateix sobre l'emplaçament dels aparells, dirigiu-vos a

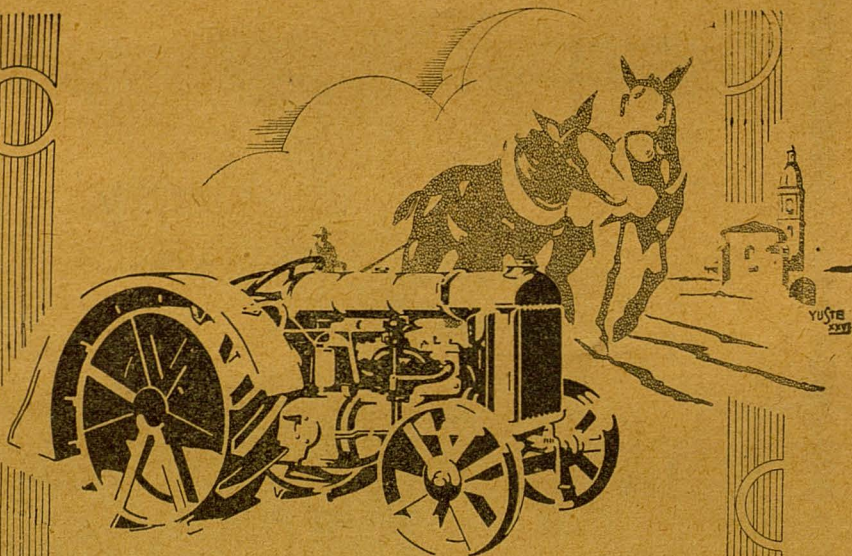
"Electro Cultivo Patentes Christofleau"

Plaça de Catalunya, 6, 2.^a

:: BARCELONA

O ALS SEUS AGENTS REGIONALS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citen AGRICULTURA

¡¡LABRADOR!!

Si te ofrecieran una pareja de mulas que arase más tierra en menos horas que las demás y que una vez acabada la labor no necesitara pienso hasta la próxima vez que la utilizaras, ¿no la comprarías sin vacilación?

Pues esto es el tractor FORDSON

únicamente que en vez de ser una sola yunta **son tres** para todas las faenas del año, conducidas por un solo hombre y un solo apero de labranza.

Después de terminadas las faenas en el campo, el FORDSON se emplea como motor fijo para accionar trilladoras, bombas de agua, etc., pudiendo colocarle en cualquier sitio de su granja o en otro lugar apartado si así le conviniera.

Dirigirse a los Agentes Ford
y pedir una demostración

FORDSON

PRECIO:

TRACTOR 5.200

Guardabarros. 280
Fábrica Barcelona